

Föreningen Sveriges Fäbodbrukare
Calle Höglund
Rönningen 893
826 95 Trönödal
calle.hoglund@telia.com

Jordbruksverket
jordbruksverket@sjv.se

Föreningen Sveriges Fäbodbrukare synpunkter på förslag till ändring i SJVFS 2007:42 om kompensationsbidrag, miljöersättningar och miljöinvesteringar enligt remiss dnr 19-13954/08

Föreningen Sveriges Fäbodbrukare (FSF) vill vi framföra följande synpunkter.

Vad gäller miljöersättningsmarker och gårdsstöd.

I konsekvensutredningen formuleras på sid 5 följande; ”För att fäodbete ska kunna ge gårdsstöd kommer samma krav att ställas på dessa fäodbeten som för betesmarker med allmänna värden”

Det kan rimligen inte vara så att det bokstavligen och i alla avseenden avses ställas ”samma krav” utan det är motiverat med en utveckling av beskrivningen av detta.

Vi vill också fästa uppmärksamheten på att det i fäodregionen naturligtvis också finns sådana arealer inom fäodbetesområden/-åtaganden som förutom att berättiga till gårdsstöd även svarar för sådana biologiska och kulturvärden som motsvarar kriterierna för betesmarker med särskilda värden. Om än det idag med nuvarande tillämpning av miljöersättningssystemet i praktiken nu inte är en fråga om den ekonomiska ersättningen eller i vägvalet vad gäller utformning av åtaganden, så måste ändå uppmärksammas att det har sin betydelse för förvaltningen av natur- och kulturvärden. Det ter sig därför lämpligt och logiskt att införa i hanteringssystemet en möjlighet att urskilja sådana arealer fäodbeten med natur- och kulturvärden som motsvarar betesmarker för särskilda värden. Det skulle i praktiken rimligtvis också innebära att även dessa arealer ska omfattas av den kravnivå (vad avser t ex trädthet) som avses gälla för betesmarker med särskilda värden.

FSF föreslår

- att beskrivningen vad avser fäodbete i gårdsstödet utvecklas med en nyansering av i vilka avseenden att samma krav (...som för betesmarker...) ska gälla också för fäodbeten.
- att beskrivningen utvecklas med att också innefatta möjligheten att urskilja och definiera fäodbeten med gårdsstöd som har natur- och kulturvärden motsvarande betesmarker med särskilda värden.

Vad gäller definitionerna av betesmarker och slätterängar

I förslaget till nya föreskrifter anges i definitionerna av betesmark och slätteräng också utgångspunkterna att -

”Mark i renskötseområdet som huvudsakligen används till renbete räknas inte som betesmark.”

”Mark i renskötseområdet som huvudsakligen används till renbete räknas inte som slätteräng.”

KRISTIAN OLOFSSON 09-4-5 17.50

Borttagen:

Enligt vår uppfattning är det högst olämpligt med så generella och oklara avgränsningar i samband med definitionerna av betesmark och slätteräng och att därmed också på ett överblickbart sätt påverka brukningsmöjligheterna och indirekt även brukningsformen av markerna i denna region.

Man måste observera att avgränsningskriterier av administrativ natur innebär att man då också lämnar den kultur- och naturvårdsbiologiska historiken som vägledning och rättesnöre och att man därmed gör avsteg från den sakliga grunden för att relevant och korrekt bevara och utveckla den kulturrelaterade biologiska mångfalden.

Om syftet med dessa ovan relaterade formuleringar i definitionerna är att inom den åsyftade regionen utestänga renen som betesdjur inom ramen för ersättningar för gårdsstöd och miljöersättning så finns i så fall andra sätt att hantera det. Den måste också beaktas komplexiteten i mötet mellan två olika principer för definition och avgränsning; Å ena sidan det geografiska (renskötselområdet); Å andra sidan det funktionella (åtagande för betesmark med betestrycksbedömning, alternativt åtagande för fåbod i bruk under förutsättning av bete med nöt, får, get och häst)

Man måste även beakta risken för att onödigtvis försämra villkoren och försvåra situationen för bönder, fjällbönder och sådana ursprungssamer som fortfarande bedriver eller avser återuppta fåbodbruk eller betesdrift med tamboskap och/eller slätterbruk i dessa fjäll- och fjällnära områden.

Dessutom måste noteras att de inledningsvis refererade formuleringarna av någon anledning nu inte ens är exakt lika utformade vid en jämförelse mellan beslutade föreskrifter gällande direktstöd (SJVFS 2009:4) och här aktuella remissförslag.

FSF föreslår

- att dessa inledningsvis relaterade oklara avgränsningar och definitioner helt enkelt stryks och att den kulturhistoriskt förankrade markanvändningen och den därmed sammanhängande naturvårdsbiologiskt relevanta skötselregimen, utifrån kända förhållanden och i enlighet med lokal och traditionell kunskap, får utgöra grund för definitionen av betesmarker och slätterängar.

- att §2 kompletteras med en generell definition av vilka djurslag som berättigar till miljöersättning för biologisk mångfald betesmarker och slätterängar. Detta på motsvarande sätt som redan tillämpas för definitionen av fåbod i bruk, vilket som åtagande är en förutsättning för miljöersättningen för fåbodbete.

Sälen 2009-03-06

Föreningen Sveriges Fåbodbrukare

Calle Höglund, ordf

Kristian Olofsson, enligt uppdrag

kristian.olofsson@passagen.se